

בני, סוד עליון פאן, אם זכו יישראל הוה ישראל, קימת יוזרת להם תורה ממשמים בלבד רק, ולא כי ארכיכים ללמד אחד את חברו, והוא שפתות הנני ממיטר לכם לחם מן השמים, שאין לחם אלא תורה, לא זכו - בגין העבר רב שהם שוטים, נאמר בהם שטו העם ולקטו, שיטרחו ללמד זה זהה, לפונסה כל אחד בדחק, לחכמים ברמן. אבל לעתיד לבא ימחו העבר רב מן העולים, ונאמר ביהם ולא ילמדו עוד איש את אחיו וגומר, ומשום זה הוושט הוא לרע והוא לטוב, לבן ואדם, דין ורוחם.

ובני, בודאי אוותם שלוחי האבור, ארכיכים בסקוראים ספר תורה, שיחתכו את המללים ולא יאמרו אוותם בהלעתה, כמו שעבר רב שנאמר בהם הבשור עוזנו בין שניהם, והרי אוכלים בהלעתה, וכמו שעשו, שנאמר בו הלעתני נא, ולא היה תוחנים לו, נאמר ביהם.

בhem ואך יהוה חרחה בעם. חמי הגס זהו נחש ברית, נחש עקלתו, שעתידים הצדיקים לאכל אותו, ויש חלב טמא שהוא נחש, שהוא אסור למאכל העם הקדוש, משומ שועליו נאמר אරור אתה מפל הבהמה.

תקון רבייעי

זהו תקון כ"ה

בראשית, שם י"ש, להנחיל אובי יש ואוצריהם אמלא, ומושם שם אוצר, שהוא יראת יהוה, ממנה מתמלא לצדיקים, ואותם יראי הקודש ברוך הוא יורשים הייש הנה, וערב רב הרע לא היה פוחדים מקדוש ברוך הוא אלא בשbill העשר, והרי

ברוי, רזא עלאה הכא, אם זכו יישראל הוה נחתת לון אורייתא מן שמיא שלא דוחקא, ולא הו צריכין לאלפא מד לחבריה, הדא הוא דכתיב (שמות טז) הנני ממיטר לכם לחם מן השמים, דלית לחם אלא אורייתא, לא זכו בגין ערב רב דאיןון שטין, אתمر בהו שטוי העם ולקטי, דיטרhone לאולפא דא לדא, לפונסה כל חד בדוחקא, ולתקפימיא ברמייא. אבל לעתיד לבא יתמחון ערב רב מעולם, ואותר בהון (ירמיה לא לג) ולא ילמדו עוד איש את אחיו וגומר, ובגין דא ווושט איהו לביש וายהו לטב, חיפור וסומק, דינא ורוחמי.

וברי, בודאי איןון שלוחיא דציבורא, ארכיכין כד קראן ספר תורה דיחתקון מלין, ולא יימרין להון בהלעתה, בגונא דערב רב דאתمر בהון (במדבר יא יט) הבשר עוזנו בין שביבם, והו אכלין בהלעתה, וכגונא דעשנו דאתمر ביה (בראשית כה ל) הלעתני נא, ולא הו טחנין ליה, אתمر בהון (במדבר יא לג) ואך יהוה חרחה בעם.

הדרא דכנתא דא איהו נחש ברית נחש עקלתו, דזמנין צדייקיא (דף קמא ע"א) למיכל ליה. ואית חלב טמא דאייהו נחש, דאייהו אסир למיכל עמא קדישא, בגין דעליה אתמר (בראשית ג י) ארור אתה מפל הבהמה.

תקונא רביעאה

(ווח תיקון כ"ה)

בראשות תפן י"ש, (משל ח כא) להנחיל אהבי יש ואוצרותיהם אמלא, בגין דתפן אוצר דאייה יראת יהוה, מגיה אתמליא לצדייקיא, וAINON דחלין לקידשא בריך הוא ירתין hei יש, וערוביא בישא לא הו דחלין לקודשא בריך

מנסימים אותו, כמו זה: **היש יהו"ה** בקרבנוי אם אין, וכל אוטם שפנסים את הקודש ברוך הוא ופוחדים מפנו בעשר, ולא יראים מפנו בעניות כמו בעשר, אינם אלא ערובי רע, שיש יראה ויש יראה, יש אהבה ולש אהבה, יש מי שירא מקודש ברוך הוא כדי שיחוץ את בניו, או שלא ירד לעניות, או שאוהב אותו כדי שיתן לו עשר, ומנסה אותו כמו: געשה את המצווה והוא בך, ונראה היה ירושה בקרבנוי ונומן לנו שכר בעבורה אם אין, שם לא ניתן לו שכר בשכילד זה, אינו אוהב אותו, ולא נותן לו צדקה ולא יעשה מצוה, ומנסה את הקודש ברוך הוא בכל מצוה ומעשה, ודאי זהו מאותם ערבים רב שנאמר בהם **היש יהו"ה** בקרבנוי אם אין.

אלא אהבה ויראה של הקודש ברוך הוא, שלם בכל מצוה ומצווה שעולה, בין שיתן לו שכר בטוב, בין שלא נותן לו, ומשום זה צווה בתורה ואהבת את יהו"ה אלהי"ך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מאך, ופרקשו הוקדמוניים אם חביב עליך נפשך ממן, והולך בכל המצאות שלא נותן עליהם שכר, ואם היה נותן שכר עליהם, לא היה עולשה אוטם, שודאי רבים הם בני הארץ שעשירים בעשר רב, ומה מהבאים את עשרם יותר מגשימים, שעשרה של הנפש היא מצאות טובות בעולם הבא, ועשר של הגוף - ממן ועדינו **בעולם הזה**.

הוא אלא בגין עותרא, וזהו מנשין ליה, בגונא **דא** (שםות יז) **היש יהו"ה** בקרבנוי אם אין, וכל אינון דמנשין לקודשא בריך הוא ורחליין ליה בעותרא ולא דחלין מגניה בעניותא כמו בעותרא, לאו אינון אלא ערובייא בישא, דאית יראה ואית יראה, אית אהבה ואית אהבה, אית מאן דחליל לקודשא בריך הוא בגין דיהון בניו או דלא נחית לעניותא, או דרכיהם ליה בגין דיהיב ליה עותרא, ומנסה ליה בגין נעבד האי פקודא הבי, ונחיזי היה ירושה בקרבנוי ויהיב לנו אגרא בגיןה אם אין, דאי לא ייהיב ליה אגרא בגיןה לא רחים ליה, ולא ייהיב ליה צדקה ולא יעבד פקודא, ומנסי לקודשא בריך הוא בכל פקודא ועובדא, בודאי האי איהו מאlein ערובייא בישא, **דא** אמר בהון **היש יהו"ה** בקרבנוי אם אין.

אלא רחימיו ורחילו דקודשא בריך הוא, שלים בכל פקודא ופקודא דעבד, בין דיהיב ליה בגין אגרא בטיבו בין דלא ייהיב ליה, בגין דא מני באורייתא (דברים יז) ואהבת את יהו"ה אלהי"ך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מאך, ואוקמו הוקדמאין, אם חביב לך נפשך ממן לך נפשך לכבך נאמր בכל נפשך, ואם חביב לך ממן מנאשך לך נאמר בכל מנאשך, דאית בר נש דעתך ואזיל בכל פקודין דלא יהיב עלייהו אגרא, ואם הויה יהיב אגרא עלייהו לא הויה עביד לו, הודהי סגיאין אינון מבני נשא דאינו עתירין בעותרא סגיא, ואינון חביבין עותרא דלהון יתריר מנשחתה דלהון, דעותרא דנפשא איהו פקודין טבין בעלמא **דא**, וועתרא דגופא ממונא ועדינה בעלמא **דין**.